

HORTOBÁGY.

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALMU HETILAP, egyszersmind a debreczeni szinügyezlet, gazdasági egyesület, zenede- és dalárdaegylet, kertészeti egyesület, takarékpénztár és több helybeli társulat közlönye.

Egyes számok szerkesztői: Lapunk szerkesztője: Károlyi György; elöljáró: Békésy, Braun J. G. Wachler; könyvkereskedése: Oppel A. Hasenstern & Vogler; M. Krausz; szerkesztő: Mollen Otto; lajper könyvkereskedése: G. L. Daube és Társ. Hamburgban: Hasenstern & Vogler, Daube G. L. és Társ. Párizsban: Havasgyónok; Berlinben: Goldberger A. T.

Előzetési felhívás

HORTOBÁGY

1866. évi jul. — decz. folyamára.

Helybe a mint vidékre, házhoz hordás és postán szétküldéssel:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 80 kr.

A „HORTOBÁGY” kiadóhivatala.

A fagy- és ezt követett aszály okozta károk Debreczen határain.

Debreczen város 16 — 18 négyszög-mértőld területén, ez év tavaszán a legnagyobb reményekkel bízott termésnek a május 24-én történt fagy az azt követett szárazság okozta károknak biztatómilyen förtémet megvisgálásával a remélhető termésnek miként átlásáról hozzávetőleg a folyó hó 12-től 21-ig ésiy tiz napig tartott könt alatt arról lehetett meggyőződni, hogy a kár nagyobb mint azt granítani lehetett.

Ugyanis a 15 szőlőskertben, melyek 1481 hold területen fekszenek csak 3 db. szőlő maradt a hidegtől menten; kettő a holdigfalvakban. T. Zagyva linre ur s Albert György; a csige-kert hátulján csaknem egészen sérletlen a Forgács-örökösöké, a többi szőlő csaknem meg semmisült. A sűrűbb fás szőlőknek fák alatti részén kívül felvittó volt a szőlőkben az, hogy akik szőlőiket meg nem metszettek, még június 12-én csak csevevények, míg a fagy után azonnal megmetszetteknek alig volt észrevehető a fagy, azon kivételül, hogy termést itt-ott hoztak az új vesszők, ésiy csevirányosabb volt a rögönös megmetzés, mert legalább a szőlő fái jobban kifejlődtek.

A szántóföldek közül az onodói házatúni földek el van vetve 5179 hold tiszta buza, ösi, tavasi és kétszeres; 1036 h. rozs, 1381 árpa, 691 h. zab, 4144 h. tengeri; itten a buza hozzávetőleg 3 magot, a rozs 4 magot, az árpa 2 1/2 magot, a zab 2 magot, a tengeri 3/4 termést igért.

A Macson elvetett 538 h. buza és kétszeres, 107 h. rozs, 143 h. árpa 71 h. zab, 431 h. tengeri; e pusztán némely darabok kivételével, hol tirthető termés mutatkoz, remélhető a buzából és kétszeresből 2 mag, árpából 2, zabból 1 1/2, tengeri 3/4 termést igért.

A nagyerdő hátulján a Parlagon a leendő gazdasági tanintézet földe területén a rozsnak nagyrésze szénának kaszálattal, a még lenálló rozs a magot alig adja meg, a tengerhez kevés a remény. árpa, zab a legjobban fejlődten 2 magot adhatni látszott.

A parlagi tanyákon el van vetve 423 h. rozs, 281 h. tengeri, itt-ott kevés árpa és zab; a rozsból remélhető 6 mag, árpából 4, zabból 3 mag, tengeriből 1/2 termés; a krumpli is fél terméssel bízhat.

A Szepesen el van vetve 1069 h. buza, 213 h. rozs,

284 h. árpa, 141 h. zab, 856 h. tengeri. Ezen pusztának a város fölül való 1/4 részén tirthető a vetés; azontul azonban a határig általában rozs, a magot is alig adja meg, néhol azt sem; egy-másra véve az egész Szepes; mutatkozik 1/4 mag a buzából és rozsból, a zab és árpa, hol még le nincs átvette remélhetőleg a magyát adja meg, a tengeri mintegy 3/4, termést igért feltűnő volt e pusztá-részén az, hogy míg a közvetlen debreczeni határa nyúló m. pircsi határon a legszebb, reménydus egész termés mutatkozik a háromsori szántásban, már a székert elválasztotta szélesen a tavaszi alig lehet lekasználni; az ösi vetés semmit sem ér. Itt tünik ki a föld hanyag és rozs mivélése s az ugar-híny Debreczen nagy területén.

Az Ebesen el van vetve 1496 h. buza és kétszeres, 299 h. rozs, 399 h. árpa, 198 zab, 1197 h. tengeri; a buzából s kétszeresből várható általában 2 mag, a rozsból 2 1/2, mag, árpából, zabból 2, a tengeri 3/4 termést biztosan igért; itt azonban tirthető s nagyobb reményű vetések is láthatók, de egyre-másra a neveztem irány állott; szénát is láthatni helyül-helyül de nagyobb része a kaszálónak kaszálhatlan.

A N. Hegy esen el van vetve 287 h. buza, 57 rozs, 77 h. árpa, 28 zab, 290 tengeri; itt is mutatkozik egykét tirthető vetés, azonban nagyrésze le nem kaszálható; az életmenek a magot elég ha megadják; a tengeri igen rozs.

A Kis-hegyesen el van vetve 571 h. buza, 114 h. rozs, 152 árpa, 78 zab, 457 h. tengeri; a termés hasonló a n. hegyeshez. Az Etelepen el van vetve 1876 h. buza, 375 rozs, 500 árpa, 250 zab, 1501 h. tengeri.

Köszélyszegben 932 h. buza, 186 rozs, 258 h. árpa, 124 zab, 746 h. tengeri, 201 h. dohány beültetve, de kiromolva. Az Álomzugban 292 h. buza, 58 h. rozs, 75 árpa, 38 zab, 233 h. tengeri; a vetés s 65 h. dohány ültetve, de ezen 3 pusztán a bevetett 7703 h. területen csak egy tirthető darab életmenek sem mutatkozik; az Etelep elején látszik ugyan egy-két db. v. a. r. o. s. mely 1 — 2 magot megad, tavasi s 1 — 2 db. mely a magyát megadja, a Köszélyszegben a Jablonczay-féle tanyán némi kis ösi vetés, de ezeken kívül e roppant területen a szó teljes értelmében terményre nem számítátni, nemcsak, de a Köszélyszegben az ös-buzát nagyrészen lekasználni sem lehet, csak leétni való az; a kaszálóföldben zöltség sem látható, sőt olyan nagy a szárazság, hogy a volt Köszély folyó fenekén az ásott gödrökben sem kapható víz s így nem levén víz a dohány-locsolásra s kiültetésre, ez idő szerint dohánra sem számítátni.

A komár Hortobágy, Bőlely Mátá és Zám 40 ezer hold területét, hogy mily szomorú látvány mutat fel, nem kívánva részletekben fel említeni, csak annyit érteket, hogy ez inséges — már nem víz járta földön az ég és a kopár földnél egyebet nem láthatni s míg a meleg, tikkászó szél az utazó tirthető tökéletesen telementszte, csak a deliből nyújt némi élvezetet a semmit nem láthatóan ki fíradt szemre vetve 1525 h. buza, 770 h. rozs, 412 h. árpa, 320 h. zab, 1200 h. tengeri, 270 h. köles, 545 h. repce, 70 h. búkköny, 15 h. borsó, előlvetve 290 h. dohány, azonban e mondatnál — szép s kello szorgalommal kezelt gazdaságot csak részben bír terményt felmutatni és a buzából nem remélhető egyre-másra több 3 magnál, rozsból 1 1/2, repceből 3/4, termés, árpa és részből 3 — 4 mag; a zab leétnetésre vár, tengeri-termés egykét bérlelő 1/2, másiknál 1/4, termést igért; szénát az egész tiszai réten nem lehetett kasználni, csakis az új és régi Tisza közötti mintegy 25 h. földön van néhány szekényű

széna; a luczerna-vetések kopárok, a dohányföldek már nagyrészen beplántálva, de a víz-hiány miatt a szárazságból romlanak, az ujonnan beültetettek kilegnék és az ugynevezett Völgyes volt tiszta-kiöntés fenekén, hol míg a Tiszánál áldást hozott ájál — Debreczen városnak oly roppant kiadását decazra — el nem zártak — öles víz volt, most e Völgyes fenekén öles mélységnél leebb ástott kut-gödrökben sem található egy kalán víz.

Ez ohati határvizsgálat alkalmából ismét az tűnt ki, hogy míg az ohati bérlo fekete ugarba vetett tiszta-buza vetése a határszelen szép reményt nyújt — a termés magra teletho.

A debreczeni határral közvelen érinkező köcsi pusztán, hol szintén egyszeri szántásban vetettek a magvak, semmi termés nem mutatkozik. Az ezen köcsi-pusztával barázdás szomszéd egy k határon szintén mint az ohati bérlok ugarjaiban teljesen kielégítő vetés van és innen völgyes ismét, hogy a munka áltl várható a kenyér s a közmondás szerint igaz, hogy egy szántás egy kenyert, három szántás három kenyert ad; de mutatkozik e határvonalon más hiba, t. i. hogy a bérlok kevés figyelmet fordítanak a határokra s azért szántanak az egyekiek ki s be a határon, néhol 5 — 10 ölynre is; holott ha elég figyelmet fordítának a határodombokra, melyek emelkedett helyen állanak, az egyekieknek a praevenicatökra nem nyújtátnék alkalom.

A Debreczen város adóterületéhez csatolt Gr. Gyulai-Hegyesen el van vetve 765 h. buza, 188 rozs, 262 árpa, 44 zab, 530 tengeri, 165 repce; itten is ugarhasználat mellett majdnem minden vetés szép, a buza 6, árpa 6, zab két magot, tengeri egész termést, rozs 2 magot, repce 3/4, termést igért, de ezeu földek hatóság részén is mintegy 50 — 60 h. gabona lekasználtatott, az árpában a marha jár.

A gr. Gyulai-Macson el van vetve 1005 h. buza, 59 h. árpa, 50 h. zab, 70 h. repce, a buza 7, árpa 5, zab 5 magot, tengeri egész termést, rozs 3 magot igért, repce 1/2, termést, itt is feltűnt, hogy míg a Klein Ignác bérlo vetése csaknem egész termést igért, a csak egy szekért választotta rozs mivélésü onodói földekben alig 2 — 3 mag remélhető.

Az erdősegekben a Paczon el van vetve 404 h. rozs, 30 h. árpa, 45 h. zab, 269 h. tengeri, 59 krumpli. Fancsikán 94 h. buza, 576 h. rozs, 46 h. árpa, 45 zab, 350 h. tengeri, 50 h. krumpli, ez erdős részeken a buza 1, rozs 1 1/2, árpa 2, zab 1 magot, tengeri 3/4, termést igért mint a burgonya is, a Bánkon el van vetve 35 h. buza, 859 h. rozs, 55 h. árpa, 35 h. zab, 572 h. tengeri, 70 h. burgonya, a halálon 48 buza, 1720 h. rozs, 43 h. árpa, 86 h. zab, 1147 h. tengeri, n. cserén 66 h. buza, 1177 h. rozs, 67 h. árpa és zab, 785 h. tengeri és a két erdőn mintegy 120 h. krumpli. A buza 1, rozs 2, árpa 2, zab 1 magot, tengeri 3/4, termést igért ugy a krumpli is. — A Guton el van vetve 307 h. buza, 1035 h. rozs, 50 h. árpa, 57 h. zab, 1035 h. tengeri, itt a buza épen semmi, a rozs 2 magot, árpa és zab semmit, a tengeri 1/2, termést mutatnak.

E körütt ki tűnven az, hogy az egész város határain el van vetve, nem számítátnva be a Gyulai-hegyesi, gyulai-macsi és ohati bérlok vetését, mivel azokból a nagy közönség hasznot nem hoz, amennyiben azok eladatnak mint bérleti földek termettek 13533 h. buza és kétszeres, 9573 h. rozs, 3999 h. árpa, 2382 h. zab, 15814 h. tengeri, 460 h. burgonya, 1447 h. dohány, mintkgo 800 h. repce, ki derül az is, hogy a buzában a reményben vesztésg három negyedrészt, ug a rozsban is, az árpában és zabban 2/3, tengeriben két harmadrészt, burgonyában fél, szőlő

S kik gyöngök valának küzdeni, elhozák áldozataikat a fenyegett haza oltárára, a gazdagok érczénnyel, oseekől öröklött drága becsü arany-, ezüst-ékszereket, család ereklyéket, a kézművesek fáradsággal, veritékek gyűjtött vagyonokat, a szegények nélkülözés által összeszorgatott filléreiket; mindenki versennyett egymással a haza megmentése nagy küzdelmében.

Fegyverre! fegyverre! hallatszot mindenfelé a fölhió szózat az országban.

Szabad királyi Debreczen város sem akaráv utóko maradni azok között, kik hazájok iránti szeretetök áldozatokat is tanúsítják; az 1848-ik év augusztus havában tartott közgyűlésében elhatározta két század önkintes fölállítását és felszerelését, melyet a magyar miniszterium, belátása szerint az ország fenyegeteit részben használhasson.

Nem telte bele egy hét s már ki lón állítva a két század. Gyönyörű bajnokok egytől egyig s legnagyobb rész a müvelt osztályból.

Ott volt közöttük az ősz polgármesternek mindkét fia; voltak ott ügyvédek, városi tisztviselők, kereskedők a nem maradtak el a tüzvéri lelkes tanulóifjak, kik M. inerva palástját M. á. s zászlóval cserélték föl.

Fél országban nem lehetett e kis csapatnak párját találni, csak külső díszes kiállításokat illetőleg is.

Fekete-csatos, ugynevezett „kossuth-kalap” magasan ingó fekete tollal, két németőri atilla s szürke nadrág, mindkettő piros színzattal, volt öltözete.

Hancm történt, hogy egyik ifju bajnoknak kedvese piros színű szalagot ajánldokva emlétkét, az azt kalapjára tűzte föl, a piros szalag pedig nagyon jól illik a fekete kalaphoz fekete toll mellett; így lón aztán, hogy pár nap múlva az egész kis csapat piros színű — hátulról hosszan leiffigo szalagot viselt kalapja mellett s így lönnek a debreczeni önkintesekből „vereszalagosak”, kiknek nevük később országsetre viszhangozt az általok vivott diadalok riadozó híretül.

II. Képek a szabadság-háborúból. Alig lettele az ifju több mint legelőbb 18 éves, magas karcsu termettel s finom arcczal, melyen még az ártatlanság üde pirja lobogott; nagy, okos, kelkes szemű szépért s nemesért lángoló érzelmeit tolmácsoló.

Halvány fehér arczu gyermekét leányka, minő a ma nyílt legféhérebb lilium, volt a rózsapiros arczu ifju kedvese, szerelme.

A debreczeni veres-szalagosak. *)

— Regényes korrajz —

Ábrai Károlytól.

Veres-szalagos bajtársainnak emléklül s üdvözlétül!

I. Fegyverre magyar.

Lángba volt már akkor borulva az ország nagy része. Rokonaink, saját édes testvéreink, kikkel több századon keresztül egy közös alkotmány védpaisza alatt élünk s vívunk véres de dicső csatákat, félrevezetvett, feljutbatva támadtak meg minket. Hasztalan nyujtok begyere kezünket, hiába hangzottak ajkainkról a „szabadság, egyenlőség, testvériség” szavai, eltasztották ölelésre kinyujtót karjainkat, nem hallgatták meg. lezúgták kérelmező panaszainkat, fegyvert ragadtak ellenünk.

Saját édes testvéreink ragadtak fegyvert ellenünk, kikkel mi azelőtt megosztók örömeinket, szerencsénket egyaránt, kikkel osztályrészeket valánk bánatban és bajban mindenkoron.

Omlott már a vér patákként, egymást ölték, pusztították már azok, kiknek együtt kelle volna leküzdeni a közös bajt.

Lángba volt borulva az ország!

Fegyverre! fegyverre! hallatszot mindenfelé a fölhió szózat az országban.

Tiszán és Dunán innen és túl versennyett egymással a hazánu szent lelkesedés a nem megmentésért vitt áldozatokban.

Nem érezte senki saját bejárt, fíjdalmát, midőn a közös édes anyja, a haza védelmére volt szó.

Városokban, falvakban mindenütt vig zene hangjait lehet hallani, mintha mindenütt valami ünnepey avagy lakadalom lenne; de a zenészek mellett ott lobogott a tricolor zászló, ott csengtek a kardok, pörgöttek a sarkantyúk s jökevény tüzvéri délvezg fiatalaság énekelte a dalt:

„Talpra magyar!”

Nem is kellett valami nagy buzdítás, sok szolngatás, a magyar mindig kész volt igazságos ügyért esatádn, vért ontani. Ezredéves történelme nyújt eróll tanubizonyagot.

Ifjak, férfiak siettek a zászlók alá esküdni, amazok elhagyák öreg szüleiket, kiszakíták magokat szerető kedveseik ölelo karjai közül, ezek elhagyák esőndes, nyugalmas házi tűzhelyeiket, családáikat, a szerető hű not, az anygalarczu mosolygó kedves gyermekeket s mindent mi szerettek az életben; mert minden- nél jobban szerették hazájokat.

*) Kattó: Szerzőnek saját naplója 1849-ből.

TARCSA.

Szerelmem.

Ragadj, ragadj tündér-lehet, Zivatarból lett búnyó szellő; Ragadj, ragadj édes szerelmem, Tűn! el ololem gyásos felhő! Mi egyedül édes a földön, Ami örökkévaló a mennyben, Ami örökkévaló a pokolban, Mind-mind itt érzem ho szivenben.

Visszamosolyok mosolyodra, Viharfelhős ég tiszta tóra; Gyötrelmem, átkom hitté válik, Varázsdal az éjféli óra. A légben, a szép déliábrában Eg, tündöklik búnyó arcod, A halálból föltámadásba Ringattak át a kétes barczok.

Hol az óceán, hol a pusztá? Hol van az eszmék végtelenje? Hogy keblemet kitárnj merjem, Hogy érzésem láthassam benne! A láncc esőrvé összebe hullott, Szabadá lett a merész lélek; Szívem drága fejére dobban, Sívem még az élettől sem félek.

Amit bősültem kinevettem Most már hiszem az istenséget; S bár a nagy mult föl nem támadhat, Egy új viláig dicsőit téged. Oh ne hagyj el, oh szeress engem, Maradj enyim, maradj örökre; Taníts meg sirni, ábrázolni: Ah, ismeretlen gyönyörökrel!

Zila hy Imre.

szalonna
22.
57.05.
61.65.
133.40.
133.40.
684.—
134.25.
134.50.
6.41.
Az igazgatóság.
A fagy- és ezt követett aszály okozta károk Debreczen határain.
A debreczeni veres-szalagosak.
TARCSA.
Szerelmem.
telek-
Csa-
sorszám
junius
3 óra-
tján bi-
telek-
Debre-
icsának
1—3
telek-
mint ifj.
becsült
h. folyó
2-dik
nyilvá-
nyilvá-
árve-
kintet-
nyezék
tartott
3—3

lő a 3 db. szőlőn kívül térsen; a dohány reményeséget távolról sem nyújthat; a repcében 3/4 a kár. Eképp állván a dolgok nem marad kívánatra méltóbb a nagy közönségre, mint a takarékmagtárak létrehozatala.

Debreczen 1866. jun. 26.

Tikos J.

Pest 1866, június 27.

(R. J.) Hogy a háborúnak, a pusztulás és vérontáson kívül más nemkevésbé sajnós következményei lehetnek, tanúsítja országgyűlésünk elnapoltatása, mely június 26-án tartott ülésen történt meg. Szentiványi előbb a beérkezett kérvényekről tőn jelentést, melyek mindnyájan az illető biztornánynak adatait át. Utána Csengery Antal tőn jelentést a horvát-ügy értekezések csekély eredményéről. Jelentése Deák F. indítványára sajtó alá tetették. Majd a kiadásokat vezrlő biztornánynak június havát illető indítványt elfogadtatván, végül a ház Kollér A. köbölküti követel igazoltnak nyilvánította. Mindezek után Sziláry főispán a felsőház küldöttje átadta a kir. leiratot, melyet Ó Felségétől vett az ország primása. A kir. leirat, mely az országgyűlést meg nem határozott időre elnapolta, megelégedést fejezi ki az országgyűlés és alkotmányosság felett és a veszteljes időkben tanúsított hűség és elkötelezettség felett és az országgyűlés elnapoltatásának okán a két oldalról is kitűrt háborút adja elő. A felolvastás követel csendet Deák F. beszéde szövegébe, melyben a fölötti sajnálkozást fejezi ki, hogy az országgyűlés, munklatainak meglehetősen elvhaladottságában napolattatott el. Hiszi, hogy ez csak elnapoltság, hogy a két felirathoz kívánatos meg nincsenek teljesítve. Deák F. jegyzőkönyvi határozatban szeretné kifejeznie látni s a határozatra mindjárt szöveget is olvasott fel indítványképpen. Utána Tiszta K. hasonló szellemben szól, de a teendő határozatot másfé fogalmazta. A szavazás eredménye lőn, hogy Deák javaslat teljesen elfogadtatott. Miután a jegyző a határozatot elkészítve felolvasta, az elnök hathatós szavakkal vett becsüt a követelők, kiknek fejére az egtől áldást könyörgött. Így távoztak el a képviselők a gyűléssteremből, melybe ezeltől 7 hónappal oly reménydúsán léptek be.

A felsőházban ugyane napon tartott ülésen 60-an voltak jelen. A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után az ország primása jelentést tőn, miszerint Ó Felségétől egy leirat érkezett hozzája, melyet 6 előbb az épen üléselő képviselőknek küldött el s melyet, visszerkezve után, a főrendieknek be fog mutatni. E jelentés után W. Wenckheim Béla, körönolvazza a jelen situatit, és az országgyűlés elnapoltatásának okát helyeselve, legszigorubb kifejezésekben nyilatkozt az ellenség jogszerűtlen eljárás-módja fölött hűségű nyilatkozattal végz be beszédét. A fejedelm iránt tanúsított hűség és elkötelezettség jeleit, miket a főrendi ház Wenckheim báró beszédjének közhelyeslése által adott, elnök megköszönvén, azután a horvátügyi értekezések eredményéről tőn jelentést. Majd Tóth Vilmos, az alsóház küldöttje nyújtotta át az említett leiratot, melyet Sziláry jegyzőkönyvi és az egész ház állva hallgatott meg. Az elnök zárószavában reményét fejezi ki, hogy szerencsére leend nem sokára ismét találkozhattunk a tereben s megköszönve a háznak benne helyezett bizalmát, további szíves megemlékezésére ajánlja magát. A beszédet színni nem akaró előlévén követte, minek következtében a ház, Péchy gróf indítványára az elnöknek erőteljes és eszélyes eljárásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. „Eln a király” kiáltások alatt hagyták el a főrendiek az üléstermet.

Harczi hírek.

(S.) A solferinói híres ütközet napján jun. 24-én volt az első csata Italia vírányos térsin az osztrák és olasz hadsereg közt. Viktor Emanuel aug. várta, hogy küldöttje a hadizenetet kézbesítsék s már is jun. 23-án szép holdvilágos éjjel 80.000 harcossal Góitól mellett álltpe a Mincio folyamtól. Eközben az osztrák hadsereg sem maradt tétlenül s Albrecht főherceg vezérlete mellett gyorsan nyomult előre a hivatalos látogatók fogadására s másnap Custozza vidékén találkozott a két sereg és ágyugyokkal hódvölzte egymást. A hivatalos távirati tudósítások szerint itt osztrák fegyvereknek kedvezett a hadi

A lányka meg gyermeknek mondható, alig lehetett 15 éves, oly gyöngéd habhermetnek, hogy sok ember félt volna őt értenni, nehogy mint valami légi alak, mint alakulat álmokép eltűnjék az érintésre; rendkívül finom hím fehér arccal, melyet fényes fekete hajfürtje mint lobogó gyászfütyöl a fehér sátra, árnyékolta. Mindketten szerették egymást, az első szerelem tiszta, ártatlan de forró szenvedélyével, ilyen lehetett ez érzelem a paradicsomban, mielőtt első szülein izlették volna a jó és gonosz tudás fájának gyümölcsét.

Az ifjú épen most jogász, egy év múlva bevégi tanulói pályáját, aztán letéve az ügyvédi vizsgát, oltházoz vezető imádkodt kedvesét.

Csak egyetlen rövid év... s milyen boldogok is lesznek ok majd azután.

Hat hónap mult el már az évből, az ifjak a napokat is számlálták, hogy mennyi van még hátra belőle, midőn az idők teljességében kifejezték az események, melyeket job lett volna tén soha át nem élünk.

Azon szenvedésekben gazdag, de dicsőséggel teljes időt értem, melyhez hasonlót Nagy Lajos és Mátyás ragyogó kora óta nem mutathat föl a magyar történelem.

Midőn egymagunk küzdöttünk tengernyi ellenség ellen, midőn egyszerre kilenc fel támadtak meg minket, előre kidölgözött, elkészített terv szerint s midőn megmutattak a világnak, hogy a magyar vitézség nem szállott osseinkkel együtt sírba s hogy hűzölkört elvzért eldőlőnek nagy szellemű ének bennünk ütődökben.

És lőn, hogy ifjak és öregek egyaránt fegyvert fogtak, tegyvert ragadtak a fenyegetett hazá védelmére.

(Folyt. kov.)

László bácsi két szép leánya.

(Ezredgős, valdissianól történet.)

Dobó László úr.

(Vége.)

A leányok, nem tudom, megértettek-e? Mindketten pirulva süttöttek le szemeket.

En nem mondtam, mikor éreznem magam szegénynek? ok pedig nem kérdeztek. Talán tudták, amit mondani akartam.

szereless a sz olasz hadsereg még azon nap éjén a Mincio tulpártjára vonult vissza s nagyul hivatalos tudósítás szerint 2000 olasz esett volna az osztrák sereg fogójá. Egybiránt a csata kimerítő részleteiről meg keveset tudhatunk.

Florenzából m. hó. 26-ról kelt távirat szerint a custozzi ütközet után 600 osztrák foglyt küldetett volna Milanóba. Különbön maga az olasz főhadiszállásról kelt jelentés is beismeri, hogy a custozzi ütközet rájuk néve nagy veszteséggel járt s Villaren a tábornok is elesett.

Az osztrák meg két más ponton is áttörték a határon ugyanez időben. Cialdini tábornok tekintélyes hadsereg élén lépett át a Po vizén Polesellán alól; mire az osztrák előőrsök ellenállás nélkül nyomultak vissza. A másik pont — hol Garibaldi szabad csapatai betörték, Dél-Tirol, Lecco mellett lépett át a határt; azonban e két utóbbi betörés eredménye felől, midőn e sorokat írjuk, még semmi tudósítás nem érkezett. A „Moniteur” francia lap úgy vélekedik, hogy a Garibaldi és az osztrákok közt összeközös jelentéskelen lehetett. Cialdini pedig még nem kelt volna át a Pón.

A „Milit. Zng.” szerint az osztrák déli hadsereg sebesülteinek számát Custozzával ezer és néháy száznál többre teszik, azonban az ellenség közül is több száz került osztrákok ápolása alá. A bécsi hazafias egylet, sebesültek ápolását végeztü átvételére vonatkozólag Veronába intézett távirati kérdészközösére, onnan az a felelet érkezett: „2000 sebesült, becsámítja a csatamezőn hagyott sebesült ellenségeket is.”

A custozzi csatát, a bécsi palotát szerint, meg magyar gyalogsági erdelt nyitotta meg. A csatában osztrák részről az 5-ik és 7-ik hadtest vett részt. A „Winer Zg.” szerint az 5-ik hadtestnek s a Mantuából kirontott csapatok veszteségi sorozata következő: — Az 5-ik hadtestnek van 212 halottja, 904 sebesültje s 561 hiányzik, tehát az összes veszteség 1677 ember, köztőlük 57 törzs- és főtiszt. A mantuai csapatoknak van 3 halottjuk, 19 sebesültjük s 18 hiányzik. E 40 ember közt van 5 törzs- és főtiszt. A 6-ik hadtest veszteségeit még nem tudni, hanem szintén nem lehetnek csekélyek, miután a hir a fenebbi 1717 emberrel majdnem kétszerannyira teszi az összes veszteséget. A „P. L.”-nak pedig azt írják, hogy az osztrák déli hadseregnek a custozzi ütközet következtében, mely másnap is folytatottatott, minthogy a már megvert olasz hadsereget át kelleszoritani a Minción, közel 2000 halottja és 4000 sebesülte van.

Mig délen így állnak a dolgok, az északi csatátséren is mozognak. Csehország határszélen a Josephstadtól től nem távol eső Neustadt és Neuhod közt m. hó. 27-én 8 óra hosszan tartó ütközet volt s távirati tudósítások szerint a poroszok számos sebesültet s halottat hagyták a csatátséren, teljesen visszavonultak.

Bécsi lapok jelentik, hogy Ó Felsége legközelebb elutazik az északi felhódzátsra. Bene de k többszörnyű főhadiszállása, mint a legutóbbi táviratokból kitűnik, még mindig Trübauban van. A poroszok pedig, állítólag már Troppaub a voltak be.

Az északi csatátséren m. hó. 26-án mint a „Vaterland”-nak írják, eszt vonalon megkezdődött a csata. Említett napon este Münchengrätznél volt az első heves ütközetközés a poroszok és osztrákok közt s éji 2 óráig tartott. Veszteség körülbelül 300 ember. Ugyanez nap még Osvicimnél is csatázott, hol miunket részről jelentékeny veszteségek voltak. Nagy csata volt ezenkívül Josephstadtnál is, ahol az eddig beérkezett táviratok szerint osztrák fegyvernek szolgált a szerencse.

Debreczeni hírmondó.

** A debreczeni zenedialaptörvény gyarapítására, ma leend a városi színházban a zenedli biztornány felügyelése s az illető tanárok vezetése alatt több műbarát, a helybeli dalárda és főiskolai énekkar közreműködésével a zenedli növendékek hangversenye. A sorozat következő: 1. Nyitány, Rossini; 2. Semiramidé dalművéből, mozok zongorán, négy-négy kézre, előadóják: Csanak Róza, Fráter Etelka, Gáspár Róza, Keeskes Erzsébet, Márton Mária, Nagy Karolina, Nagy Emília, Szilágyi Ilona; 3. Cserey Zsigmond, Hítesi János, Gáspár Ignác, Kalchbrenner Henrik, Márton Lure, Paksy József, Pávay Gábor és Sárváry Gusztáv műkedvelők és zenedli növendékek. 2. Palotás, esárdás és tris magyar, szövege Petöfiét, zenéje Komlóssy Lajostól, éneklő Márton Mária asszony, karmester Jakobi Jakab ur zongorakísérete mellett. 3. Nyolczas dal, Donizetti, Ade-

lia” dalművéből, karének, zongora és vonós-zenekar kísérete mellett, előadják: Gáspár Róza, Smitál Juliánna, Szabó Ida, Szathmáry Juliánna zenedli növendékek; Heine Vilmos, Zivuska Ferencz, Zivuska József és Kappéczy Pál dalárdai tagok, több műkedvelő, a főiskolai énekkar, a helybeli dalárda s a zenedli ének- és hegedűiskola növendékei közreműködésével. 4. Romance és Scherzo magyar stílusban, szerző és előadja hegedűn zongorakíséret mellett Cohn Adóf zenedli hegedűtanár. 5. Regedál, Verdi „Alarcoszball” dalművéből, éneklő zongorakíséret mellett Heine Vilmos dalárdai tag. 6. Magyar dalok, előadja a főiskolai énekkar. 7. Kettős dal, Donizetti „Bell-zár” dalművéből, éneklők zongora kísérete mellett: Smitál Juliánna zenedli növendék és Zivuska József dalárdai tag. 8. A szivfájda lma, dal, Nicolai Ottóval, előadja, meghedgédő zongora kísérete mellett; Somogyi Kálmán zenedli növendék. 9. Négykar dal, férfi-nyegyes matrózkardallal gyeytve és általános ima, Meyerbeer Jakab „Afrikai nő” dalművéből, zongora és vonós-zenekar kísérete mellett előadják: a magánéneket mély hangon Aufhalter József, a férfi-nyegyes Heine Vilmos, Zivuska Ferencz, Zivuska József és Kappéczy Pál dalárdai tagok, több műkedvelő, a főiskolai énekkar, a helybeli dalárda s a zenedli ének- és hegedűiskola növendékei közreműködésével. Beletid-dijak: Alsó és középső pályó: 3 ft; — Csaldái pályó: 4 ft; — felső pályó: 2 ft. 50 kr; — támlásszék: 60 kr; — földszinti zártszék: 40 kr; — emeleti zártszék: 40 kr; — karzat: 15 kr. osztr. ért. Jegyeket előre válthatni Borsos Ferencz zenedli partéknárnál, az előadás napján pedig a színházi pénztárnál. — Képzete pontban felnyolcz órák or. Intézetünk növendékeinek ezen előadására azon reményben hívjuk meg tisztelettel a t. cz. közönséget, hogy a kitűzött cél elérését kegyes pártfogásával segítsék. — A zenedli kormányzó-választmánya.

** Vasárnap d. u. 5 órakor kis-mestertereztán tüz ütött ki, s két ház és istálló égett le. Az épületek — mint hallók — biztosítva voltak.

** Néhány nap óta egy állatsereglet látható czeplédutczán, mely meczannnyira az állatok nagy számánál — mint inkább, kiváló szép példányaimat fogva érdemel figyelmet. Különbön kitűnik mind nagyságára, mind szépségére nézve két afrikai him oroszlán.

** Némelyek állítják, hogy m. hó. 9-ékn Debreczen határán is több helyen láttak lebbögveket alámlálni, melyek — mint beszélik, — a fölbbé fordultak, erős kénszagtól hagyva magok után. Azonban a hírek kevés hittel lehet adni, mert a kérdések követeit még eddig senki sem mutatta elő.

** A csapótevezési tükzorszóló részére e héten városunkból t. Szállószy Jánosné asszonyszg 5 frtot, Otkrocsey Vég h János ur 1 frtot küldtek be szerkesztőinkhez, mely összeget a t. városhatóság illeté közegeknél már kézbesítették.

** Tegnap reggel 5 órátkor a zápor-és áztató meg határainkat. A kiszáradt és tengudo növényzet ugyan még jóval több esőt szomjazik, azonban e kevés is utolca jó szolgálatot tett.

** Pár nap óta czeplédutczán egy az utca közepén emelt circusban Bernhardt J.-nek majom-mulovartársulata mulattatja a közönséget. Társlata 58 tagból áll, mely idomított majmok, ebek és törpe lovakból áll. Az előadás naponként 8 órakor veszi kezdetét. A négylábu művészek meleg pártfogással részesülnek.

† Thalia egyháznak egyik sok sikerrel szolgált papjae Molnár Karolina asszony (id. Balla Károly ur neje) — kia debreczeni régi színpadokról is eléggé ismeretes volt — m. hó. 28-án meghalt. Végtesztességételen színteljesen és ismeretlenül kívül a színház összes tagjai jelen voltak s a dalmutatásul szemeztelte egy a házműt mint a sírnál, megható szép alkalmú éneket zengett el fölőtte. Déke hamvaira.

** Meghívás. A kertészeti egylet igazg. választmányi ülése — ha az idő kedvezt leend — legközelebb 1866. júl. 7-ékn szombaton d. u. 3 órakor az egylet vasut melletti kertjében, a kertész-lakban fog megtartatni. a midőn az ülés után az igazgatóbizottság a kert állásáról a helyszínen részletes jelentést teend. Ezen alkalomra az egylet tagjai, közelebbi ismeretszerzés végett tisztelettel meghívattak. — Debreczen, 1866. jun. 27. tartott választmányi üléseiből. — Simonffy Imre, egyleti elnök. Szathmáry Sándor, egyleti jegyző.

** Meghaltak: Jun. 14. Czepléd. Némethy István 1. Mária 3/10 éves. 15. Czepléd. Bihari János F. József 2. hetes. Öv. Varga Andrásné Kaszás Erzsébet 82 éves. Major Esterházy 1. Juliánna 29/10 éves. Kovács István f. József 1 éves. Kulcsár Mihály f. István 2 éves. Öv.

— No hát mit akarsz ezrel a paksamétával? Látom, prókátor lettél, becsüllek. Csakhogy aztan nem isgen fosztog...

— Nem ez az én bajom!

— Hát mi a patvar?!

— Adja nekem a leányt! — szóltam félénken, mert tartottam tőle, hogy ezzel a mostani behugrász modorommal mindent aláaltam.

Kérésémen László bácsi nem is igen ütődött meg. Nincs is azon semmi megütődni való, ha az ember a szép leányba szerelmes lesz.

— Mindkettőt egyszerre? — s fölnevett.

— Dehogy mindkettőt! Csak Tónit, azaz nem Tónit, hanem Julcsát... azaz, hogy mégis... de mégsem...

Kézelhetni milyen zavarban voltam, mikor még mindig nem tudtam, hogy, hát tulajdonképen melyikérlángolok hobbén.

— Te fu! te félrebeszél!

A kert felől a leányok jöttek. Esmémemet nem voltam képes renbte szedni.

— Mit csináltak ezzel a fuval? — fordult László bácsi a leányokhoz.

A leányok is zavarba jöttek. Nem tudtak felelni.

— Azt mondja, egykötöket adjanak nekik noil, de azt nem mondja, melyiket. Talán ti felvilágosíthatjátok!

A leányok irultak-pirultak.

— Tudod fu, mindig szerettek. Hogy ezt behoznyítsam, mond meg, melyiket szeretted s én kének tudom, — természetesen, ha a leányok semmi ellenvetése sem lesz.

Megkövültem áltam. Nem tudtam, mitevő legyek.

— Nos, melyiket akarod?

— Magam sem tudom melyiket, — szóltam végre, midőn láttam, hogy valószínűleg még is csak kell.

Az öreg ur fölkaezgott. A leányok mosolyogtak.

Az öreg ur darabig fel s alá járt a szobában, aztán megállott ellőttem.

— Nos, mit fogsz tenni?

— Magam sem tudom.

László bácsi a leányokhoz fordult:

— Nem segítheték rajta?

— De igen, ha belégyezik...

— En mindenbe belégyezem, — mondtam hirtelen, mert Tóni találekony esztől mindig a legjobbat vártam.

— Ön a napokban azt mondta: lépéseinket megismeri a fűben, a porondon; megismeri, hogy az én kezem, vagy pedig

Nagy I. Takács 1/12 cs. M. csin Mi 18. Va Erzsébet mind Gá Csapó Vargu Rel. sz. 22. Cs. 22. év f. Perre lán. U. pda. U. zset 1. f. Sándr tes. Pá f. Gáb Czepléd f. Lajos ment volt e rös bo mint t képviz S e g derék után gattal hoz sz a költi borok laknd után t őgbl. lkes zérel megh fejezt korös bácsi szönt s örök unak c sajnál kácsi villás. már n küllet szính egy n telme tene zsel, rokon dtt i jun a Debr műve álló lő fogla mára évi 7 mány Julcs meg amel sors mely szor aki meg hogy ha nek nem semmő hán zán a k rajt cső. lej mány dult csa örö szo tott

Terménytár.

Debreczen. Junius 30. (Heti üzleti szemle.) A gabonáért a héten igen csöndes volt, habár az aszali nyomasztó hűvös folytatta, a gabna-árak mégis leebb szálltak, mert a felső piacokon lanya hangulat uralkodik; mi azonban a kivétel lehetetlenségében és nem az aratás eredményén találjuk indoklását. A betároláson nagy kínlat és kevés kereslet mellett a következő árak állottak: tiszta buza 3 frt. 50 kr. 4 ft. 10 kr., rozsa 2 ft. 75-3 ft., zab 2 ft. 20-2 ft. 10 kr. árpa 2 ft. 10-15 kr. kukorica 3 frt. 20-30 kr. — Szalonára is kevés kérdés van, ára 30-34 frt. Marreggel egy jó eső földreket megázta.

3 ft 10 kr. zab 2 frt 25 kr. köles 2 frt 70 kr. Egy mázsa szalonna 29 frt. széná 2 frt — kr. szalma - köles 9 kr. 1 font szalonna 32 kr. disznóhús 18 kr. marhabús 15 kr. só 9 kr. 1 itezo disznószőr 40 kr.

Baromvásár. Egy pár jarmos okor 198 frt. egy pár vágó tehén 100 frt. negyedfinó párja 170 frt. harmadfinó párja 100 frt. rugott borja párja 97 frt. igás ló párja 105 frt. sertés párja 25 frt. juh párja 15 frt.

Erményhályva. A június 21-én tartott heti vásáran a termények s élelmi cikkek ára következő volt: Tiszta buza mérője 4 frt — kr. kétszeres 3 frt 20 kr. rozsa 2 frt 80 kr. tengeri 3 frt 20 kr. árpa 2 frt — kr. zab 1 frt 80 kr. köles vékaja - frt — kr. szalonna mázsája 30 frt. marhabús fontja 11 kr. (V.)

Nagyvárad. Junius 26. — T. buza 3 frt 97 kr. kétszeres 3 frt 26 kr. rozsa 3 frt 16 kr. árpa 1 frt 97 kr. zab 2 frt 10 kr. tengeri 3 frt 05 kr. köles - frt - kr. 1 mázsa szalonna 30 frt. széná - frt - kr. 1 font marhabús 16 kr.

Tasnád. Junius 22. — T. buza 4 frt — kr. kétszeres 3 frt 60 kr. rozsa 2 frt 90 kr. árpa 1 frt 80 kr. zab 1 frt 80 kr. tengeri 3 frt 60 kr. köles 4 frt — kr. egy mázsa szalonna 28 frt. széná - frt 47 kr. egy font marhabús 11 kr.

Table with columns: Junius, 25, 26, 27, 28, 29. Rows: 5% Metallikus, 5% es nemzeti kölcsön, 1860 sors. kölcsön, Hitelintézet részvényei, Bankrészvények, Londoni váltók, Ezüst, Arany.

MIENTREND a tiszavideki vaspályán, 1866. Május 1-ől kezdve, továbbíthatóság.

Large table with multiple columns and rows listing various goods and prices, including items like 'Bécs', 'Pest', 'Czegled', 'Nagyvárad', etc.

A vasúthoz csatlakozó postaközpontok meneteiről. A vasúthoz csatlakozó postaközpontok meneteiről. A vasúthoz csatlakozó postaközpontok meneteiről.

H I R D E T M É N Y E K.

113dik ÁRJEYZÉK az István-gyémalom gyártmányairól. (Debreczenben költségmentesen, készpénzért, mellett, ostromlók értékekkel kizárva.)

Másunkint. 3 hold s 150 öl külso földével együtt, folyó 1866. év jul. 24. szükség esete aug. 24-dik napján d. u. 3 órákor, a helyszínen tartandó nyilvános árverés utján bíróság el fog adni.

Mayer G. A. V. Szoroszlói gyáros FEHÉR MELL-SZÖRP-je (weißer Brust-Syrup) mindenemü idült köhögések, mellfájások, nátház, elvült rekedtség, torokbántalmak s tüdő-nyálkásodás ellen eddig még felülmúlt siker nélkül soha nem használtolt!

k. gy. Árverési hirdetés. H. Hadhá város közönsége részéről ezenel közhírré tetetik, miszerint a városi közönség tulajdonához tartozó kisebb királyi haszonvételek u. m. 1) Öt beldő és három külő csepzék. 2) Két bolt. 3) A vásári-vásárosági jog. 4) Két száraz lisztelő és egy kúszmalom a föld 1866. év aug. hó 23-ik napján H. Hadhá város tanácserebhen nyilvános árverés utján a legelőbbt igérnek, a f. 1866. év nov. 1-ső napjától az 1869-ik év okt. hó 31-ik napjáig haszonbérbe fognak adni.

Laurentius 28 kiadást ért „Önvédelem” című művének eredeti kiadása. Orvosi tanácsadó némi betegségekben, névszerint gyöngeségi állapotokban, Kemény kötet, 232 lap, 60 bonetui ábrával. Borítékba peesítelve. Ára 1 tallér 10 ezüst goras = 2 frt 24 kr. minden hiteles könyvkereskedésben folyton kapható.

Árverési hirdetés. Sz. kir. Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa által közhírré tetetik, miszerint Csanak Péternének pétériai külváros 3094. sorszám alatt 800 aftra becsült ház, folyó 1866. év június 1-én 12 óráig tartandó nyilvános árverésen, a legelőbbt igérőnek el fog adni. — Az árverési feltételek a telekkönyvi iródban megtekinthetők. — H. Szoboszlón 1866. jun. 9-én tartott telekkönyvi tanács gyűléséb. 1-2 H Szoboszló város telekkönyvi tanácsa

Kiadó: a debreczeni szinügyegylet. Felelős szerkesztő: Sárváry Elek. Debreczen. 1866. Nyomott a város könyvnyomdájában.